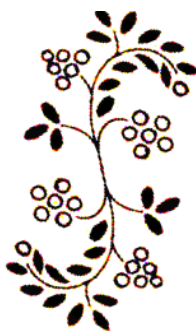

Körmendi Gitta versei

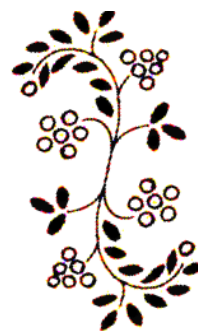
Fénycsillag

Fényévnyi távolság? Csillagidő? Álmok!
Létük ismeretlen, ha szívemmel szállok.
Földünkön, vagy épp a Tejúton haladunk,
attól fényesedünk, mit egymásnak adunk.

Nincsen kicsi, nincs nagy, nincs közel, nincs távol,
akár sejtem fénylik, vagy csillag világol.
Magamban találok a Földet és Eget,
melyek egyként várják, hogy Fénycsillag legyek.

Mindenki az útra angyal-álmot kapott.
Ezer tehetséget, és egy feladatot,
ámde ezt az egyet *egyként* kell megélni:
össze kell az összes Fénycsillagnak érni!

Csak

Csak hinni kell, csak merni kell,
csak menni kell, és tenni kell,
csak látni kell, és hallani,
csak tudni kell választani.

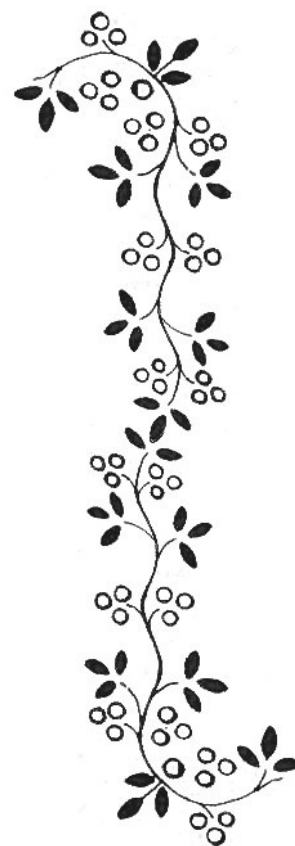
Csak ébredni kell, és figyelni,
csak vállalni kell, és viselni,
csak játszani kell, és nevetni,
csupán a magányt kell feledni.

Csak lépni kell, csak szállni kell,
csak egyedül, vagy bárkivel,
csak önmagam kell vezetni,
mindenki mást, csak szeretni.

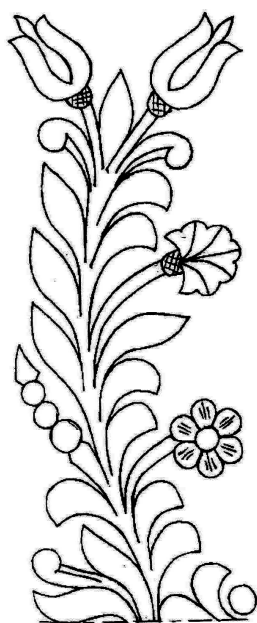
Csak érezni kell, csak vállalni,
csak főnixként újra szárnyalni,
csak nem szabad mélyre zuhanni,
mert tudni kell utat mutatni.

Az életért, csak élni kell.
Könnyíteni kell, mit más cipel.
Csak hitem kell növeszteni,
s bízni, hogy más is ezt teszi.

Csak meg kell ismerni magamat,
igazzá tenni szavamat,
csak erről szól egész életem.
Hiszem, ezt nem csak képzelem!

Minden más!

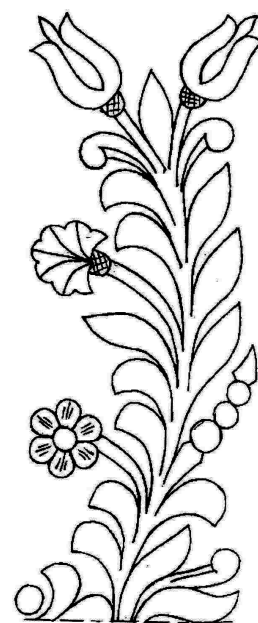
Ahonnán én jöttem, csak EGY volt az igaz.
Nem volt szomorúság, hát nem kellett vigasz.
Nem ismertem milyen nyomasztó a hiány,
sosem tévelyegtem, így nem is volt hibám.

Ott senki se bántott, nem volt kitől félni,
minden megadatott, nem is kellett kérni.
Nem ismertem kínzó, álnok irigységet,
nem érintett sötét, mert az Ég is fénylett.

Ahonnán eljöttem, öröm volt az öröm,
ám ez a hely túl van az itteni körön.
Talán ezért van, hogy értetlenül állnak,
mikor hírért hallják ennek a világnak.

Talán ezért van, hogy nem ismernek engem,
s engednek maguk közt idegennek lennem.
Nem látják világot átölelő Fényem,
s anyagi mérlegen mérickskélik lényem.

Azért csetlek-botlok a pénz világába',
mert a szeretetnek sohasem volt ára,
ezen kívül nincs, mit megszathatnék mással.
Bolyongok a Földön, az Ég csillagával.

Nem álmodni jöttem!

Nem álmodni jöttem, hanem ébren lenni.
Nem jövőt ígérni, hanem a mát tenni.
Nem szertehullani, hanem egygé lenni,
nem zajosan félni, hanem csendben menni.

Nem lehetek hazug, nem lehetek gyáva,
mert nem ezért jöttem erre a világra.
Egy őszinte, bátor igazságot hoztam,
és ez az igazság nem állhat romokban.

Úgy sem, ha támadón indulnak ellene,
mert, ami megvédi, az saját ereje.
Láttatja gondosan álcázott önzésünk,
amely megtévesztően tagadja, hogy: félünk.

Féltjük önmagunkat, féltjük a világot,
félve őrizgetünk minden hamisságot.
Elérhetetlenné hazudjuk a szépet,
mert még koldusszemmel látjuk az egészet.

A szeretet fénye át szeretné adni,
hogy lehet a földön életet aratni.
Ránk tudja rajzolni a legtisztább képet,
cserébe nem kér mást, mint felelősséget.

Ne harcoljunk tovább az igazság ellen!
A szeretet erő. Nem fogja a fegyver.
Ébredjünk! Magunkért, másért, a világért,
felelősséggel, a Szív Igazságáért!

